NORAKSTS
Lieta Nr.A42851309
A03707-10/17

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2010.gada 21.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Poķis,

piedaloties pieteicējam *R.P.*,
atbildētājas, Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *R.P.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 5.jūnija lēmuma Nr.2018 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 17.aprīlī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.050/PB874089 par to, ka *R.P.* 2009.gada 17.aprīlī plkst.19:45, Rīgā, vadīja motociklu Suzuki GSX R600, ar valsts reģistrācijas numura zīmi */reģistrācijas numurs/*, pa Brīvības ielu no Cēsu ielas puses Kr.Barona ielas virzienā un pirms krustojuma ar Pērnavas ielu šķērsoja ceļa horizontālo apzīmējumu Nr.912 ‘’Dubultā nepārtrauktā līnija’’, apdzenot transportlīdzekli un atgriežoties savā braukšanas joslā. Kā arī vadītājam nebija klāt transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības, ar ko izdarīja administratīvos pārkāpumus par kuriem atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 149.^{31}panta ceturtajā daļā un 149.^{4}panta pirmās daļas 2.punktā.

Par izdarīto pārkāpumu *R.P.* piemēroja naudas sodu Ls 40 apmērā. *R.P.* apstrīdēja pieņemto lēmumu 2009.gada 5.maijā.

Izskatījusi *R.P.* apstrīdēšanas iesniegumu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece ar 2009.gada 5.jūnija lēmumu Nr.2018 (turpmāk arī Lēmums) atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

[2] 2009.gada 6.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *R.P.* (turpmāk arī Pieteicējs) pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

Pieteikumā norādīti tālāk minētie argumenti.

[2.1] Pieteicējs norāda, ka 2009.gada 17.aprīlī braucis pa Brīvības ielu virzienā no Cēsu ielas puses Barona ielas virzienā.

Tā kā Brīvības un Pērnavas ielas krustojuma luksoforā dega sarkanā gaisma, tad pieteicējs apstājās trešajā braukšanas joslā aiz trešās automašīnas, skaitot no luksofora. Savukārt kā pirmā automašīna pirmajā joslā (joslā, kas nogriežas pa labi uz Pērnavas ielu) stāvēja Ceļu policijas automašīna.

Lēnām apbraucis priekšā stāvošās automašīnas pa savas joslas kreiso pusi. Luksoforā iedegoties zaļajai gaismai neviena no joslā stāvošajām automašīnām neuzsāka braukšanu, tādēļ turpināja apbraukšanas manevru, apbraucot pēdējo, priekšā stāvošo automašīnu.

Pārbraucot krustojumu un turpinot virzīties Barona ielas virzienā, tieši pirms Barona ielas krustojuma, pieteicēju apturēja iepriekš minētā Ceļu policijas ekipāža.

Policija sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu. Sastādītajam protokolam pieteicējs nepiekrita, jo braucis pēc noteikumiem pa savu joslu un apsteidzot stāvošas automašīnas.

No Ceļu policijas atrašanās vietas fiziski nav iespējams redzēt, kur tieši atrodas motocikls, jo gan otrajā, gan trešajā joslā bija daudz automašīnu.

Parakstīt protokolu pieteicējs atteicās un uzrakstīja paskaidrojumu.

[2.2] Pieteicējs nepiekrīt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 5.jūnija lēmumā Nr.2018 norādītajiem argumentiem.

Lēmumā norādīts, ka pārkāpuma izdarīšanas vieta ir labi redzama gan blakus esošā vidējā braukšanas josla, gan kreisā braukšanas josla, jo transportlīdzekļi ir dažādu gabarītu un ietur viens no otra distanci.

Ja automašīna (Ceļu policijas patruļmašīna) atrodas pie pirmā luksofora labajā, tas ir, pirmajā joslā un policisti sēž automašīnā, savukārt gan otrajā, gan trešajā joslā arī atrodas vairākas automašīnas (pietiek ar 3 automašīnām otrajā un 3 automašīnām trešajā joslā), kā tas bija konkrētajā gadījumā, tad fiziski nav iespējams redzēt, kas notiek trešajā joslā starp automašīnu un ceļa sadalošo apzīmējumu.

Pa joslu vienlaicīgi nepārvietojās divi transportlīdzekļi (automašīna un motocikls) – tika veikts apbraukšanas manevrs pa savu joslu apbraucot priekšā stāvošo transportlīdzekli, kas, savukārt, likumā ir atļauts un otrkārt – vienā braukšanas joslā ir iespējams satilpt automašīnai un vieglajam transportlīdzeklim, kas savukārt ļauj veikt šo manevru.

[3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk arī atbildētāja) 2009.gada 5.jūnija lēmumā Nr.2018 norādījusi tālāk minētos argumentus.

[3.1] Ar lietā esošiem pierādījumiem – administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB874089, kā arī dienesta ziņojumu ir pierādīts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu.

Apsekojot, pārkāpuma izdarīšanas vietu Rīgā, Brīvības un Pērnavas ielu krustojumu ir labi redzama gan blakus esošā vidējā braukšanas josla, gan kreisā braukšanas josla.

Pieteicējs pats norāda, ka pa kreiso braukšanas joslu apbraucis pie luksofora stāvošos transportlīdzekļus, kuri nebija uzsākuši kustību pie atļautā luksofora signāla tādējādi vadījis motociklu vienā joslā ar transportlīdzekli, kas fiziski nav iespējams, izvietoties vienā braukšanas joslā gan transportlīdzeklim, gan motociklam.

[3.2] Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu piemēroto sodu.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots.

[5] Pieteicējs neapstrīd faktu, ka apturēšanas brīdī pieteicējam nebija klāt transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība. Līdz ar to lietā nav strīds, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.^{4}panta pirmās daļas 2.punktā norādīto pārkāpumu. Strīds ir par faktu, vai pieteicējs ir veicis transportlīdzekļu apdzīšanu, šķērsojot horizontālo apzīmējumu Nr.921 „Dubultā nepārtrauktā līnija".

[6] LAPK 149.^{31}panta ceturtā daļa nosaka, ka „Par 921.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu apdzenot, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā".

Tādējādi policijas darbiniekiem bija jākonstatē divi fakti:

1) 921.ceļa zīmes šķērsošana;

2) apdzīšanas manevra veikšana.

Ministru kabineta noteikumi Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 1.2.punkts nosaka, ka apdzīšana ir braukšana garām vienam vai vairākiem braucošiem transportlīdzekļiem, iebraucot pretējā braukšanas joslā (brauktuves pusē) un atgriežoties iepriekšējā braukšanas joslā.

[7] Atbildētājs 2009.gada 5.jūnija lēmumā Nr.2018 nav apstrīdējis faktu, ka notikuma brīdī Brīvības - Pērnavas ielu krustojumā virzienā pa

Brīvības ielu dega luksoforā aizliedzošais gaismas signāls un transportlīdzekļi neatradās kustībā.

Līdz ar to tiesa atzīst par ticamu, ka pieteicējs apbrauca stāvošus transportlīdzekļus nevis kustībā esošus transportlīdzekļus. Šāda manevra veikšana, atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.2.punktam nav atzīstama par apdzīšanu. Līdz ar to arī nav konstatējama LAPK 149.^{31}panta ceturtās daļas pārkāpuma viena no pazīmēm - apdzīšanas manevra veikšana.

[8] Izvērtējusi lietā esošos materiālus tiesa atzīst, ka pastāv šaubas par to, vai policijas darbinieki varēja redzēt to, vai pieteicējs, veicot stāvošo transportlīdzekļu apbraukšanu, pārkāpa horizontālo apzīmējumu Nr.921.

[9] Pieteicēja vadītais motocikls Suzuki GSX R600 ir salīdzinoši šaurs, kas ļauj tam pārvietoties vienā joslā ar vieglo transportlīdzekli. Stāvošu transportlīdzekļu apsteigšana pa to pašu braukšanas joslu nav atzīstama par īpaši sarežģītu manevru. Līdz ar to tiesa konstatē, ka administratīvajā aktā nepamatoti ir norādīts, ka šāda manevra veikšana nav iespējama.

[10] Policijas darbinieku sastādītajam protokolam un paskaidrojumiem tiesa parasti piešķir lielu ticamību. Izņēmums ir gadījumi, ja lietā nepastāv šaubas par policijas darbinieku iespējām pareizi konstatēt faktiskos apstākļus vai par darbinieka objektivitāti.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka atbildētājs nenoliedz faktu, ka policijas darbinieku vadītais transportlīdzeklis bija apstājies pie Brīvības un Pērnavas ielas krustojuma labajā joslā, kā arī faktu, ka krustojumā atradās citi transportlīdzekļu, bet uzskata, ka šie fakti netraucēja fiksēt pārkāpumu *(skatīt I.Šamanes ziņojumu – lietas 21.lapa)*.

Ņemot vērā policijas darbinieku atrašanās vietu un faktu, ka visās braukšanas joslās atradās transportlīdzekļi, tiesa atzīst, ka pastāv šaubas, ka policijas darbinieki varēja redzēt, vai pieteicējs šķērso 921.ceļa apzīmējumu. Policijas darbinieki labi varēja redzēt brīdi, kad pieteicējs jau bija iebraucis krustojumā, tomēr 921.ceļa apzīmējums izbeidzas jau pirms krustojuma, tādejādi šajā brīdī pārkāpuma fiksēšana vairs nav iespējama. Savukārt no policijas darbinieku atrašanās vietas 921.ceļa apzīmējuma saskatīšanu aizsedz citi transportlīdzekļi, kuri ir izvietoti 2.,3.joslā.

[11] Šaubas par to, ka policijas darbinieki ir redzējuši 921.ceļa zīmes pārkāpuma izdarīšanu nemazina arī lietas materiālos esošais policijas darbinieka ziņojums. Ziņojumā nav atspoguļots tā sastādīšanas laiks, tomēr no tā, ka tas ir adresēts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam, tiesa pieņem, ka tā sastādīšana varētu būt veikta apstrīdēšanas stadijā. Ziņojuma saturs kopumā liecina, ka policijas

darbinieks visticamāk neatceras precīzus notikuma apstākļus. Ziņojumā policijas darbinieks norāda „ (..)atrodoties savā postenī ap plkst. 19:45, Rīgā, braucot pa Brīvības ielu (..) pamanījām motociklu Suzuki GSX R600 (..), kurš brauca pa Brīvības ielu tajā pašā virzienā un kurš pirms krustojuma ar Pērnavas ielu šķērsoja ceļa horizontālos apzīmējumus (..).

No šāda ziņojuma satura ir iespējams pieņemt, ka policijas darbinieki brauca aiz motocikla, nevis bija pirms pieteicēja apstājušies pie krustojuma. Šādā gadījumā būtu jāpieņem, ka pieteicējs sniedz nepatiesu informāciju par pilnīgi visiem faktiskajiem apstākļiem.

Pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumā sniedza izvērstu faktisko apstākļu izklāstu *(lietas 8.lapa)*. Faktisko apstākļu izklāstā pieteicējs detalizēti norāda notikuma apstākļus, tai skaitā arī to, ka satiksme pa Brīvības ielu bija apturēta, jo dega sarkanā gaisma, policijas transportlīdzeklis atradās labā joslā, kā arī to, ka pabraucis garām stāvošiem transportlīdzekļiem pirms tie bija uzsākuši kustību.

Salīdzinot pieteicēja paskaidrojumu ar ceļu policijas darbinieka ziņojumu, ir redzams, ka policijas darbinieka ziņojumā iztrūkst notikuma detaļas, kas kopumā norāda, ka policijas darbinieks jau ir piemirsis notikumu. Līdz ar to šis pierādīšanas līdzeklis ir vērtējams kritiski. Objektīvi ir saprotams, ka policijas darbinieks var neatcerēties notikuma detaļas, jo šādi notikumi ir policijas darbinieka ikdiena, savukārt pieteicējam notikums ir pietiekami spilgtā atmiņā.

Konkrētajā gadījumā tiesa lielāku ticamību piešķir pieteicēja paskaidrojumiem, jo tie satur pietiekami detalizētu informāciju, kuru atbildētājs nav noliedzis. Tiesas pieredze arī liecina, ka izdomāt detalizētu notikuma izklāstu, kas visās detaļās atšķirtos no realitātes ir salīdzinoši grūtāk, biežāk tiek sagrozīti atsevišķi notikuma fakti (piemēram, tiek noliegts 921.ceļa apzīmējuma šķērsošanas fakts).

[12] Tiesas vērtējumā, lietas materiāli rada šaubas par to, ka ir veikts apdzīšanas manevrs. Tāpat pastāv šaubas par to, vai policijas darbinieki redzēja 921.ceļa apzīmējuma šķērsošanu. Iespējams, ka policijas darbinieki redzēja pieteicēja vadīto transportlīdzekli brīdī, kad tas jau bija apsteidzis citus transportlīdzekļus un atradās krustojumā. Šajā brīdī policijas darbinieki pieņēma, ka ir izdarīts pārkāpums, savu pieņēmumu balstot uz faktu, ka vienā joslā nevar braukt divi transportlīdzekļi. Tomēr šādā situācijā atzīstams, ka policijas darbinieki ir paļāvušies uz pieņēmumiem.

Personas administratīva sodīšana nav pieļaujama uz pieņēmumu pamata, līdz ar to tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *R.P.* pieteikumu.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 5.jūnija lēmumu Nr.2018 un izbeigt lietu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis *(paraksts)* V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____V.Poķis
Rīgā, 2010.gada 21.decembrī.